

บทที่ ๓

วิธีกำเนิดการวิจัย

ประชากร

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่กำลังเรียนอยู่ในโรงเรียนสอนคนหูหนวกในกรุงเทพมหานครที่อายุ 10-15 ปี จำนวน 165 คน จากโรงเรียนเพรษฐ์เสถียร 90 คน เป็นนักเรียนชาย 39 คน นักเรียนหญิง 51 คน และจากโรงเรียนโสตศึกษาทุ่งมหาเนช 75 คน เป็นนักเรียนชาย 60 คน นักเรียนหญิง 15 คน มีรายละเอียดกันนี้

ตารางที่ ๑ กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย

สถานศึกษา	โรงเรียนเพรษฐ์เสถียร	โรงเรียนโสตศึกษาทุ่งมหาเนช	รวม			
อายุ	เพศ	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	รวม
10 ปี		2	11	4	0	51
11 ปี		11	8	11	4	
12 ปี		8	14	19	4	72
13 ปี		8	5	9	5	
14 ปี		5	5	10	2	42
15 ปี		5	8	7	0	
		39	51	60	15	165

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบทดสอบสมรรถภาพทางกายภาพมาตรฐานระหว่างประเทศ (International Committee for the Standardization of Physical Fitness Test) ประกอบด้วยรายการทดสอบกังหันไปน้ำ

1. วิ่งระยะ 50 เมตร
2. ขึ้นลงโถกโกล
3. แรงบีบมือท่อนัก
4. ลุก-นั่ง 30 วินาที
5. กิงขอสำหรับชายอายุสูงกว่า 12 ปี และงอแขนห้อยทัวสำหรับหญิงและชายที่อายุต่ำกว่า 12 ปี
6. วิ่งเก็บของ
7. วิ่งระยะไกลระยะ 600 เมตร (สำหรับชาย, หญิงอายุต่ำกว่า 12 ปี)
ระยะ 800 เมตร (สำหรับหญิงอายุสูงกว่า 12 ปี)
ระยะ 1,000 เมตร (สำหรับชายอายุสูงกว่า 12 ปี)
8. วิ่งการงอทัวช้างหน้า (สำหรับหญิง)

(คู่รายละเอียดในภาคผนวก ๒.)

เนื่องจากแบบทดสอบสมรรถภาพทางกายมาตรฐานระหว่างประเทศนี้ บางรายการที่กำหนดกิจกรรมการทดสอบทั้งกัน เช่น รายการที่ 5 กิงขอและงอแขนห้อยทัว รายการที่ 7 วิ่งระยะทั้งกันโดยใช้อายุ 12 ปี เป็นเกณฑ์ในการกำหนดกิจกรรมที่แตกต่างกัน ผู้วิจัยได้กำหนดให้นักเรียนที่มีอายุ 12 ปี 6 เดือน ขึ้นไปเป็นผู้ที่มีอายุสูงกว่า 12 ปี และอายุ 12 ปี 6 เดือนลงมาเป็นผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 12 ปี

โดยเหตุนี้คะแนนดิบ (Raw Score) ที่ได้จึงต้องแปลงเป็นคะแนนมาตรฐานที่ (*T - Score*) และจึงนำໄປวิเคราะห์เปรียบเทียบท่อไป

(รายละเอียดแสดงไว้ในภาคผนวก ๑. และ ๓.)

อุปกรณ์และสิ่งอ่อนวยความสะดวกที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องซั่งน้ำหนักและวัดส่วนสูง
2. นาฬิกาจับเวลาซึ่งสามารถจับเวลาได้ละเอียดถึง 1/100 วินาที
3. เครื่องวัดแรงบีบมือ (Hand Grip Dynamometer)
4. เบาะรองสำหรับทดสอบ ลุก-นั่ง

5. ரա梧ເກີຍເສັນພໍາສູນຢູ່ລາງ 2-4 ເຊັນຕິເນທຣ ສູງພອຫຼູຽຮັບກາຣທກສອນ
ໜ້ອຍຕົວຈຸນສຸກແລວເຫຼາໄນ້ດີ່ງນີ້
6. ນ້າງອຸງສູງພອຫຼູຽຮັບກາຣທກສອນຢືນກາຣນມ້າແລວກາງຈະອູ່ເໜີອາວເກີຍ
7. ແພນຍາງຢືນກະໂຄກໄກລ
8. ເໝວັກຮະບະຫາງ
9. ປຸ່ນຫາວ, ຂອງກ ແລະ ໄນຂາກ $5 \times 5 \times 10$ ດມ.
10. ສໍານາກີ່ຫາໜາກມາທຽບ

ກາຣເກີບຮັບຮັນຮົມຂອ່ມຊູ

ກາຣເກີບຮັບຮັນຮົມຂອ່ມຊູນີ້ ຫຼືວິຈີນວິສີກ່າເນີນກາຣດັກໂປົນນີ້

1. ນໍາໜັງສືອຂອງຄວາມຮັມນີ້ໃນກາຣວິຈີຍ ຈາກບໍ່ພິທີວິທາລັບ ຈຸ່າລົງກຣັ
ມຫາວິທາລັບ ໃປົກໂກກັບຜູ້ອໍານວຍກາຣໂຮງເຮັນເທິຣະເສດີຍ ແລະ ໂສກສຶກໜາທຸ່ມໜາເນັນ
ຕົກໂຄປ່ານໜ້າຫຸ້ນວ່າມວກວິຫາພລືກໜາຂອງໂຮງເຮັນເຫື່ອຂອງຄວາມຮັມນີ້ໃນກາຣເກີບຂອ່ມຊູ
ທກສອນສມຽດກາກຫາກຍິ່ງໜັກ
2. ສຶກໜາຮ່າຍລະເອີກເກີຍກັບແບບທກສອນແທ່ລະຮາຍກາຣ ແລ້ວນໍາໄປທກລອງ
ໃຫ້ກັນນັກເຮັນໃນໂຮງເຮັນສອນຄູ່ຫຼວກ ໂສກສຶກໜາທຸ່ມໜາເນັນທີ່ມ້ອຍສູງກວ່າ 15 ປີ໌
ໃນໃຊ້ກຸ່ມປະຊາກ ຈ່ານວນ 20 ດນ ໂກຍຫຼືວິຈີຍໄກ້ຂອກຄ່າປົກໜາຈາກຄູ່ພລືກໜາໃນກາຣ
ສືອຂອງຄວາມໝາຍແລະ ເປັນສ່ານໃນກາຣໃຫ້ກໜານີ້ອອມບານຂັ້ນຄອນໃນກາຣທກສອນໃໝ່ນັກເຮັນ
ເຮົາໃຈຂັ້ນຄອນໃນກາຣທກສອນແລະ ແກ້ປັ້ງຫາທີ່ເກີດຈິນ

3. ຜົກປະນົມວິສີກາຣທກສອນແກ້ປູ່ຮ່າຍທ່າກາຣວິຈີຍ 6 ດນ ແລະ ກໍານັນຄົດໝາຍວັນ
ທກສອນໂກຍທກລອງທອສອນ (Try Out) ວັນທີ 19 ພຸດສະພາກຍັນ 2529 ແລະ ທກສອນຈົງ
ວັນທີ 22 ພຸດສະພາກຍັນ ດີ່ງ 3 ພັນວາກມ 2529

4. ດຳເນີນກາຣທກສອນ
 - 4.1 ຈັດເຕີຍນອຸປະກົດ ຕົກໂຄຂອງໃຫ້ສັດາທີ່ໃຫ້ໃນກາຣທກສອນ ຮັນທັງ
ໃບບັນທຶກຜລກກາຣທກສອນ
 - 4.2 ໃນກາຣເກີບຮັບຮັນຮົມຂອ່ມຊູ ຫຼືວິຈີຍໄກ້ແບ່ງກາຣທກສອນດັກນີ້

วันที่ 1 ทดสอบ 3 รายการ กือ บินกระโตกไกล แรงบีบมือ
ท่อนัก และอุกนั่ง 30 วินาที

วันที่ 2 ทดสอบ 3 รายการ กือ ทิ้งข้อเรื่องขอแนะนำหอยตัว
วิ่งเก็บซองและนั่งงอตัวข้างหน้า (สำหรับหญิง)

วันที่ 3 วิ่งระยะ 50 เมตร วิ่งระยะไกล

5. ทำการบันทึกข้อมูล อายุ เพศ น้ำหนักและส่วนสูงของผู้เข้ารับการ
ทดสอบทุกคน

6. บันทึกข้อมูลของการทดสอบและรายการ เป็นรายบุคคล แล้วจึงนำ
ข้อมูลไปบันทึกลงในใบบันทึกรวมอีกรังนั่ง เพื่อนำข้อมูลไปวิเคราะห์ทางสถิติ
ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของอายุ น้ำหนักและส่วนสูง
คะแนนจากการทดสอบสมรรถภาพทางกายทั้ง 8 รายการของประชากรผู้เข้ารับการ
ทดสอบ

2. คำนวณคะแนนคิบ thi จากการทดสอบสมรรถภาพทางกายเป็นคะแนน
มาตรฐาน "ที" (T - Score) เพื่อหาคะแนนรวมของสมรรถภาพทางกายของ
นักเรียนในเพศเดียวกันและกลุ่มอายุ

3. เปรียบเทียบผลการทดสอบสมรรถภาพทางกายรวมของนักเรียนหญิง
จำแนกตามเพศ โดยใช้การทดสอบค่าที (t - test)

4. วิเคราะห์ความแปรปรวน คะแนนสมรรถภาพทางกายรวมของนักเรียน
หญิงรายและหมู่ จำแนกตามกลุ่มอายุคือ 10-11 ปี, 12-13 ปี และ 14-15 ปี
โดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance)

5. ถ้าผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ
ก็จะทดสอบผลทางของค่าเฉลี่ยของคะแนนเป็นรายคุ้ง โดยวิธีของเชฟเฟ่ (Scheffe's)

6. วิเคราะห์ข้อมูลห้องน้ำโดยใช้เกณฑ์ของคอมพิวเตอร์ในระบบ SPSS-X
7. เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางและความเรียง
8. กำหนดระดับความมั่นใจสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

(ถูกรายละเอียดการวิเคราะห์ข้อมูลไปในภาคผนวก ง.)

ศูนย์วิทยบริการ
บุคลิกกรณ์มหาวิทยาลัย